

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.165 van 1 september 1999
in de zaak A. 82.514/VII-17.737.**

In zake : XXX,
wonende te A.,
B.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX
nationaliteit, op 16 februari 1999 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het
bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18
december 1998 om het grondgebied van het Rijk te verla-
ten;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 21 april 1999
waarbij de terechtzitting wordt vastgesteld op 4 juni
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. EL MOUDEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de nota van de verwerende partij en het administratief dossier uiterlijk op 5 maart 1999 bij de Raad van State moesten ingediend worden; dat deze stukken pas op 18 mei 1999 toekwamen; dat de nota van de verwerende partij derhalve uit de debatten dient te worden geweerd en dat de door verzoeker aangehaalde feiten, overeenkomstig artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bewezen worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zouden zijn;

Overwegende dat verzoeker België is binnengekomen op 26 oktober 1984 met een verblijfsmachtiging als student; dat zijn inschrijving in het vreemdelingenregister jaarlijks werd verlengd; dat het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister verviel op 31 oktober 1993 en verzoeker geen nieuwe studieattesten voorlegde; dat hem op 4 augustus 1994 een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten werd gegeven op grond van artikel 103bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981; dat, vermits verzoeker ambtshalve afgeschreven was, dit bevel hem pas betekend kon worden op 1 juni 1995; dat verzoeker op 24 november 1997 bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag indiende, die op 17 december 1997 verworpen werd, met bevel om binnen de vijf dagen het grondgebied te verlaten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

deze beslissing op 20 augustus 1998 bevestigde; dat verzoeker op 4 april 1998 in het huwelijk is getreden met S.B., van Belgische nationaliteit; dat hij op 26 juni 1998 een aanvraag tot vestiging heeft ingediend; dat deze aanvraag op 24 juni 1998 onontvankelijk werd verklaard op grond van de artikelen 2 en 41 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat verzoeker op 26 november 1998 een nieuwe aanvraag tot vestiging indiende; dat hij deze keer een XXX paspoort voorlegde, geldig tot 17 mei 1999; dat verzoeker op 18 december 1998 een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ontving;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

"(...)
art. 7, lid 1, 1° van de wet van 15/12/80 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de in artikel 2 vereiste documenten : geen visum.
(...)"

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft van artikel 17, § 2, verzoeker in een eerste middel, eerste onderdeel, de schending aanvoert van de artikelen 48 tot 50 van het E.G.-verdrag, van de artikelen 7, 40 tot 47 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 43 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden beslissing steunt op artikel 7 van de Vreemdelingenwet en geen rekening houdt met verzoekers statuut van E.G.-vreemdeling, terwijl verzoeker op 4 april 1998 is gehuwd met een Belgische onderdane en derhalve, in toepassing van artikel 40, § 6, van de Vreemdelingenwet, met een E.G.-onderdaan gelijkgesteld dient te worden, dat de Minister van Binnenlandse Zaken deze statuutswijziging reeds bij de beoordeling van verzoekers eerste aanvraag tot vestiging heeft erkend door deze beslissing te steunen op de artikelen 2 en 41 van de Vreemdelingenwet en artikel 43 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, dat de bestreden beslissing dan ook ten onrechte geen rekening houdt met verzoekers hoedanigheid van echtgenoot van een Belgische vrouw;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 22 van de Grondwet, van artikel 8.1 van het EVRM en van artikel 23.1 van het Verdrag van New York van 19 december 1966 inzake burgerlijke en politieke rechten, van artikel 3, lid 2, van de Europese richtlijn 63/360 (lees : 68/360) van 15 oktober 1968, van artikel 43 van de Vreemdelingenwet, en van de artikelen 2 en 3 van de ministeriële omzendbrief van 12 oktober 1998, doordat, luidens artikel 43 van de Vreemdelingenwet, het verblijf enkel aan E.G.-vreemdelingen kan geweigerd worden om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, of van volksgezondheid, dat het verval van het document dat de binnenkomst en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, de verwijdering van het grondgebied niet kan wettigen, dat, luidens de omzendbrief van 12 oktober 1998 het visum gezinshereniging aangevraagd dient te worden via de Belgische diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst, dat zulks echter niet zo is voor de vreemdeling met een

geldig paspoort (art. 2) of een daarmee gelijkgestelde reistitel waarvan het visum verstreken is, dat de bestreden beslissing gemotiveerd werd op basis van het gebrek aan visum, dat de Minister hierbij geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker in het verleden wel over een visum beschikte, met name een machtiging tot voorlopig verblijf uitgereikt op de Belgische Ambassade te D. op 10 oktober 1984, dat verzoeker dan ook aan de voorwaarden voldoet van artikel 2 van de Omzendbrief van 12 oktober 1998, en zodoende zijn aanvraag tot vestiging in aanmerking diende te worden genomen, mits afgifte van een Bijlage 20, waartegen een verzoek tot herziening kon worden afgeleverd, dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing informeel motiveert door te stellen dat het vermeld visum in een ander, verstreken paspoortboekje was aangebracht, dat het visum ten tijde van de afgifte van het paspoort geldig was, dat een nieuw paspoortboekje werd afgeleverd om redenen van zuiver materiële aard, dat dit geen afbreuk doet aan de regelmatige binnenkomst van verzoeker, dat bovendien het begrip paspoortboekje niet restrictief mag worden geïnterpreteerd, dat, luidens artikel 43 van de Vreemdelingenwet, het verval van het document dat de binnenkomst heeft toegelaten de verwijdering niet kan rechtvaardigen, dat de richtlijn 63/360/EEG (lees: 68/360) van 15.10.1968 volgens hetwelk aan de familieleden van een E.G.-onderdaan die de nationaliteit van een lidstaat niet bezitten, wel een visum kan worden opgelegd, dat de niet-naleving van deze verplichting echter niet kan leiden tot een sanctivering of verwijdering aangezien de lidstaten aangemaand worden tot een constructieve houding, dat ook de rechtspraak van het Hof van Justitie deze stelling bevestigde in het arrest ROYER, dat namelijk de loutere miskenning van de verblijfsformaliteiten door een begunstigde van een richtlijn geenszins een verwijderingsbeslissing rechtvaardigt, dat ook de Raad van State de formalistische houding van de Minister meermaals heeft veroordeeld, aangezien er geen evenredigheid bestond tussen

het motief van de verwijderingsmaatregel en de door die maatregel veroorzaakte ontwrichting van het gezin van de betrokken vreemdeling;

Overwegende dat verzoeker zich steunt op het document dat in 1984 zijn binnenkomst op het grondgebied mogelijk heeft gemaakt; dat hij reeds op 1 juni 1995 een bevel om het grondgebied te verlaten ontvangen heeft; dat verzoeker sindsdien geacht wordt niet langer legaal op het grondgebied te verblijven; dat hij bovendien in het kader van zijn asielaanvraag heeft verklaard teruggekeerd te zijn naar zijn land van herkomst; dat verzoeker, wil hij zich beroepen op enig verblijfs- of vestigingsrecht in België, het grondgebied dan ook opnieuw diende te betreden in het bezit van de rechtsgeldige documenten; dat de Dienst Vreemdelingenzaken derhalve op het eerste gezicht terecht kon vaststellen dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort met visum, ongeacht het feit of dit al dan niet verstreken is; dat noch artikel 41, lid 2, van de Vreemdelingenwet, noch enige verdragsrechtelijke bepaling, de met een E.G.-onderdaan gelijkgestelde vreemdeling vrijstelt van de verplichting om in het bezit te zijn van de krachtens artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten; dat het voorlopig verblijf waartoe verzoeker voor de duur van het asielonderzoek werd toegelaten, precair van aard is, en geenszins afbreuk kan doen aan de verplichting om het grondgebied regelmatig binnen te komen; dat de "statuutswijziging" die verzoeker inroept dan ook evenmin tot gevolg kan hebben dat verzoeker vrijgesteld zou zijn van de verplichting om in het bezit te zijn van de krachtens artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten; dat geen van beide middelen ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde

voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één september 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.